

[Askjær Jørgensen]

Jo billigere dansk arbejdskraft er, jo mere dansk arbejdskraft kan der sælges via en konkurrencedygtig dansk eksportproduktion, og dette giver dobbelt gevinst til statskassen, både ved at betalingsbalancen forbedres, og ved at der ikke skal bruges så mange penge til arbejdsløshedsunderstøttelse. Det måtte være oplagt at få lavet konsekvensberegninger på, hvad der reelt er dyrest for statskassen, enten at undvære de mange særskatter på dansk arbejdskraft eller at betale den megen ekstra arbejdsløshedsunderstøttelse, der følger af de høje arbejdsløshedstal.

Især mindre virksomheder føler bedriftsundhedstjeneste, sygelønspligt, bidrag til arbejdsløshedsforsikring, LG, AER og invali-

ditetsforsikringsbidrag som stærkt hæmmende faktorer, når der overvejes nyansættelser.

Svar (7/11 83):

Finansministeren (Christophersen):

Der er i tabel 1 anført en oversigt over arbejdsgiverbidrag til forskellige ordninger. Der er for det første anført det årlige bidrag pr. ansat i 1983 og for det andet de samlede arbejdsgiverbidrag i 1983 vedrørende de nævnte ordninger. Bidragene til ATP, Lønmodtagernes Garantifond og Arbejdsgivernes Elevrefusion går ikke til staten. Bidrag til arbejdsløshedsforsikring betales kun for ansatte ud over den første.

Tabel 1. Arbejdsgiverbidrag 1983.

	Årligt bidrag pr. ansat Kr.	Samlet bidrag ¹⁾ Mill. kr.
Arbejdsløshedsforsikring	3.769	3.500
Invalideforsikring	50	50
ATP.....	778	1.350
Lønmodtagernes Garantifond	80	137
Elevrefusion	396	404
I alt	5.073	5.441

¹⁾ Skøn.

De samlede bidrag i tabel 1 udgør 3-4 pct. af den gennemsnitlige løn for arbejdere på LO/DA-området i 1983, og en total fritagelse for betaling af de nævnte bidrag ville derfor give en omkostningslettelse af denne størrelse. Det kan bemærkes, at bidragene i udlandet oftest er væsentlig større end i Danmark.

En total ophævelse af bidragene ville - især på kort sigt - betyde en uacceptabel svækkelse af statsfinanserne og af betalingsbalancetillingen, og denne mulighed kan derfor udelukkes.

Såfremt bidragene i stedet skulle betales af lønmodtagerne, kan ophævelsen af bidragene for arbejdsgiverne vurderes på samme måde som en lønafdæmpning på 3-4 pct. én gang for alle. De samfundsøkonomiske virkninger heraf kan vurderes på grundlag af den i Finansredegørelse 1982 side 33-34 beskrevne virkning af en lønafdæmpning på 5 pct.

Med anvendelse af samme beregningsforudsætninger som beskrevet i Finansredegø-

relse 1982 kan det skønnes, at virkningerne på beskæftigelse, statsfinanser og betalingsbalance ville være stigende og efter 4 år med nogen usikkerhed anslås til en forøgelse af beskæftigelsen med godt 10.000 personer, en forbedring af betalingsbalancen med ca. 2 mia kr. og en forbedring af statsfinanserne med knap 3 mia kr. Forbedringen af statsfinanserne er som nævnt under forudsætning af, at arbejdsgiverbidragene i stedet opkræves hos lønmodtagerne. Dette reducerer de disponible realindkomster med 1-1½ pct. Herved er der taget hensyn til, at priserne også vil blive reduceret noget ved ændring af arbejdsgiverbidrag til lønmodtagerbidrag.

Spm. nr. S 98

Til indenrigsministeren (26/10 83) af:

Birthe Hansen (SF):

»Kan ministeren oplyse, om der er fremkommet forslag til en løsning vedrørende de